

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เรื่องเพศเป็นธรรมชาติของชีวิตและเป็นสัจชาตญาณของมนุษย์ทุกคนที่ต้องมีความรู้สึกและความต้องการทางเพศ ในอดีตเรื่องเพศและพฤติกรรมทางเพศถือเป็นเรื่องที่น่าอับอาย ไม่เหมาะสมที่จะนำมาพูดคุยกัน จึงทำให้ผู้ใหญ่บางคนปล่อยให้ธรรมชาติได้สอนเรื่องนี้แก่วัยรุ่นเอง เป็นผลทำให้วัยรุ่นมีการเรียนรู้เรื่องเพศไปในทางที่ผิด (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2543: 1) จากการศึกษาของ จันทร์แรม ทองศิริ (2539) พบว่า การเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 และนักศึกษาอาชีวศึกษา ชั้นปวช. 1-3 มีสาเหตุมาจากปัจจัยนำ คือ ประมาดร้อยละ 28 ยังมีความเข้าใจไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ซึ่งแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาเอชไอวีแห่งชาติ พ.ศ. 2540-2544 ได้วางแผนการดำเนินงานในการสร้างค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ที่รับผิดชอบ เช่น ไม่สำส่อนทางเพศและเคารพสิทธิสตรี รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย โดยเฉพาะเยาวชนให้รักอย่างมีสติ ดังนั้น การเรียนรู้ทางเพศในสังคมเกี่ยวกับความรู้สึก ความต้องการ บทบาทและการปฏิบัติตัวให้มีความสอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของสังคมไทย รวมทั้งนำเอารูปแบบการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาผสมผสาน เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตใหม่ที่สอดคล้องและเป็นไปตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม คงจะทำให้การดำเนินชีวิตประจำวันของวัยรุ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และอาจจะช่วยป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของคนให้ปลอดภัยได้ (ครุณี รุจกรกานต์, สร้อย อนุสรณ์ธีรกุล และพร้อมจิตร ห่อนบุญเหิม, 2539: 1)

เนื่องจากเรื่องเพศเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อชีวิตอย่างยิ่ง การมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดี ย่อมทำให้สามารถปรับตัว ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง และมีความสุขได้ (มานพ คณะโต, 2541: 101) แต่ปัจจุบัน พบว่า เด็กนักเรียนวัยรุ่นขาดความรู้เรื่องเพศในด้านทฤษฎีและการป้องกันตนเอง การปลูกฝังให้เด็กเรียนรู้เรื่องเพศ เพื่อจะได้รู้จักป้องกันตนเองจากปัญหาทางเพศสัมพันธ์ เป็นเหมือนการฉีดวัคซีนเพิ่มภูมิคุ้มกันให้แก่เด็ก (อรสม สุทธิสาคร, 2544: 39-40) ดังนั้น หลักสูตรการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนที่กรมวิชาการคาดว่าจะประกาศใช้ในปี พ.ศ. 2545 จึงประกอบด้วยเนื้อหา 6 เรื่องหลัก คือ 1. ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการของมนุษย์ 2. ความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัว เพื่อน ความรัก การมีคู่รัก การเลือกคู่ครอง การวางแผนชีวิต

ครอบครัว 3. ความรู้ ความสามารถในการทักษะชีวิตและค่านิยมที่ดี 4. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ 5. ความรู้เรื่องสุขภาพอนามัยทางเพศ การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 6. ความรู้ความเข้าใจด้านสังคมและวัฒนธรรม (ไทยรัฐ, 21 กันยายน 2543:16) ซึ่งจากการพัฒนาหลักสูตรการสอนเพศศึกษาดังกล่าว นับเป็นการวางรากฐานในการให้ความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสม เป็นการสร้างทัศนคติและค่านิยมที่ดี เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องและเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต เพราะความรู้และการรับรู้เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการปฏิบัติตนที่ถูกต้อง (เกษราวัลณ์ นิลวรารากร, จินตนา ตั้งวรพงษ์ชัย และ วรณชนก จันทชุม, ม.ป.ป.: 3) การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยน่าจะเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข พฤติกรรมหรือการปฏิบัติที่วัยรุ่นควรมีความรู้เพื่อนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยน่าจะประกอบด้วย การวางตัวในกลุ่มเพื่อน การดำเนินชีวิตที่ปลอดภัยเกี่ยวกับเรื่องเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ดังนั้น ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งซึ่งจัดไว้ในหลักสูตรการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ควรได้รับการส่งเสริมในกลุ่มนักศึกษาวัยรุ่นระดับอุดมศึกษาด้วย

วัยรุ่นเป็นวัยเชื่อมต่อระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ธรรมชาติของวัยรุ่นต้องการอิสระ อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง ต้องการมีประสบการณ์แปลกใหม่และท้าทาย รักสนุก ใจร้อน ชอบทำตามอย่างเพื่อน ชอบเลียนแบบคารา เริ่มสนใจเพศตรงข้ามและมีความต้องการทางเพศสูง (สมจิตร งามสะอาด, 2538: 17; มานพ คณะโต, 2541: 109; วรณิ วรณชาติ, 2541: 1; จริญญา นิลแพทย์, 2541: 7; Kelly, 1988: 154) ประกอบกับอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกเริ่มเข้ามามีบทบาทในวิถีการดำเนินชีวิตของวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็นการบริโภค แฟชั่นการแต่งกาย ภาษาการแสดงออก รวมถึงพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศส่งผลต่อการรับรู้และการเรียนรู้ของวัยรุ่นมาก (สุภาศิริ การิกาญจน์, 2543: 1) ซึ่งจะเห็นได้ชัดในสภาพสังคมปัจจุบันที่วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่เสรีมากขึ้น ในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ การออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ การแต่งกายให้ดึงดูดความสนใจเพศตรงข้ามด้วยแฟชั่นตะวันตก และการแสดงออกทางเพศในที่สาธารณะเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ก็มีมากขึ้นด้วย (จรรยา ดวงแก้ว, 2539: 2) วัยรุ่นจำนวนไม่น้อยมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนหรือก่อนการสมรส (ประภาพร โอภาสสวัสดิ์, 2538: 1) สอดคล้องกับ ศิริพร พุทธิรังษี และ ปัทมา คุปต์จิต (2541: 1) และ อรสม สุทธิสาคร (2544: 40) กล่าวว่า หญิง-ชายจำนวนมากมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานและเริ่มมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่วัยรุ่น ซึ่งผลกระทบที่ตามมาภายหลังพฤติกรรมทางเพศ คือ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้งผิดกฎหมาย และปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ ดังนั้น วัยรุ่นจึงเป็นวัยที่มีพฤติกรรมทางเพศเสี่ยงต่อการเป็นผู้รับเชื้อ และแพร่เชื้อโรคเอดส์ทางเพศสัมพันธ์มากขึ้น (ฟาริดา อิบราฮิม, 2539: 34; ดร.ณิรุจกรกานต์ และคณะ, 2539: 1)

สื่อมวลชนนับเป็นสถาบันสำคัญอันหนึ่งที่ทำหน้าที่กระบวนการสังคมประชิดซึ่งเป็นกระบวนการอบรมบ่มนิสัย การขัดเกลาหรือการฝึกฝนให้สมาชิกของสังคมได้เรียนรู้เกี่ยวกับระเบียบกฎเกณฑ์ ตลอดจนวัฒนธรรมของสังคมเพื่อให้บุคคลเหล่านี้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมและมีความสุข (ยุพา สุภากุล, 2540: 98) ซึ่งในปัจจุบันอิทธิพลของสื่อมวลชนเริ่มเข้ามามีบทบาทในสังคมมากขึ้น โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศส่วนหนึ่งได้มาจากการรับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ (รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และ พรนภา หอมสินธุ์, 2541: 28) ที่เห็นได้ชัดในปัจจุบัน คือ วัยรุ่นนิยมที่จะแสวงหาข่าวสารความรู้เรื่องเพศจากแหล่งความรู้อื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งตีพิมพ์ทั้งหลาย หนังสือโป๊ วิกิตำสน์ ภาพยนตร์และสื่อลามกอื่นๆ ซึ่งอาจจะให้ข้อมูลไม่ถูกต้องไม่เป็นประโยชน์ต่อวัยรุ่น จึงทำให้วัยรุ่นบางส่วนหาประสบการณ์ทางเพศด้วยตนเอง มีการลองผิดลองถูกอันเป็นการเสี่ยงต่อสุขภาพและสวัสดิภาพของตนเองอย่างมาก (จรรยา ดวงแก้ว, 2539: 5) ซึ่งสอดคล้องกับ ชลิตา สุขวรรณ (2541:14) กล่าวว่า สังคมปัจจุบันเป็นสังคมของเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อต่างๆ เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์มีออกมาในทุกรูปแบบ จึงทำให้วัยรุ่นอยากเรียนรู้ อยากทดลองโดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่ตามมา

ครอบครัวนับเป็นสถาบันสำคัญที่สุดซึ่งทำหน้าที่เป็นเกราะป้องกันปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดแก่บุคคล โดยเฉพาะวัยรุ่นเพราะครอบครัวที่อบอุ่นจะสร้างภูมิคุ้มกันให้บุคคลสามารถเผชิญปัญหาและดำรงชีวิตอยู่ได้ (ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์, เพ็ญจันทร์ ประดับมุข และ จริญญา สุทธิศุคนธ์, 2533: 234) บิดา มารดาเป็นบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในด้านการเสริมสร้างเรื่องเพศที่ดีและเหมาะสมที่สุดเนื่องจากบิดา มารดาเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับบุตรมากที่สุดตั้งแต่เกิดจนกระทั่งโตเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นจะ ได้รับรู้แบบอย่างพฤติกรรมทางเพศจากบิดา มารดาในเกือบทุกเรื่อง พฤติกรรมทางเพศของบุคคลเป็นผลมาจากทัศนคติในเรื่องเพศของบุคคลนั้น ซึ่งทัศนคติในเรื่องเพศมาจากการที่บุคคลนั้นได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาจากครอบครัว ได้รับความรู้เรื่องเพศจากครอบครัวในลักษณะไหนก็จะมีทัศนคติในลักษณะนั้น (James อ้างถึงใน วันทนีย์ วาติกะสิน, 2526: 6) แต่จากการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน ลักษณะของครอบครัวเปลี่ยนเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น บิดามารดาต้องดิ้นรนหาเลี้ยงชีพมากขึ้น สัมพันธภาพและความผูกพันของสมาชิกคลายตัวลง ครอบครัวขาดความอบอุ่น (คณะกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ, 2539: 1) ทำให้สัมพันธภาพภายในครอบครัวระหว่างบิดามารดาและบุตรดูห่างเหิน ส่งผลให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่ใส่ใจที่จะสั่งสอน ให้ข้อมูล สร้างค่านิยมและปลูกฝังคุณธรรม ในเรื่องเพศศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม หรือชุมชนที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่ให้กับลูก (ชาติวุฒิ วัจวล, 2542: 3) ซึ่งสอดคล้องกับ Kungsawanich (2001: 3) กล่าวว่า บิดามารดาและครูหลีกเลี่ยงการสนทนาเรื่องเพศกับวัยรุ่น เพราะคิดว่าเป็นเรื่องไม่เหมาะสมและน่าอับอาย จึงทำให้เด็กวัยรุ่นหาคำตอบ

เรื่องเพศด้วยตนเอง เป็นผลทำให้ปัญหาทางเพศเพิ่มมากขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย หรือจากการใช้ยาคุมกำเนิดที่ไม่ถูกต้อง

กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา ความเจริญทางด้านวัตถุและเทคโนโลยีที่สำคัญ การศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่ทำให้นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด มีความสนใจและอยากออกจากสังคมชนบทมาสู่สังคมเมือง ทำให้ห่างไกลจากการดูแลของผู้ปกครอง ประกอบกับกรุงเทพมหานครมีแหล่งสถานเริงรมย์และสถานบันเทิง เพิ่มขึ้นมากมาย ทำให้นักศึกษาที่มาจากต่างจังหวัดเกิดความสนใจและอยากสัมผัสกับบรรยากาศดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีแต่สิ่งยั่วยั่วอาจส่งเสริมให้นักศึกษามีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ นักศึกษาพยาบาลที่มาศึกษาในสถาบันการศึกษาที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯก็เช่นเดียว ต้องมาพักอาศัยอยู่ในหอพักของสถาบันการศึกษาพยาบาล หรือหาที่พักอาศัยกับญาติเช่าหอพักอยู่กับเพื่อน เป็นผลทำให้มีชีวิตที่เป็นอิสระ ขาดการดูแลอย่างใกล้ชิดจากผู้ปกครอง ประกอบกับนักศึกษาพยาบาลมีช่วงอายุระหว่าง 18-24 ปี ซึ่งเป็นวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้น มีการปรับตัวในเรื่องการเรียนในระดับอุดมศึกษา และพฤติกรรมทางเพศ บทบาททางเพศก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ต้องมีการปรับตัวเพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ประกอบกับการจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาล มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ดังนั้นผู้ที่เข้ามาศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ จึงต้องมาพักอาศัยอยู่ในหอพักสถาบันการศึกษาพยาบาล เพื่อความสะดวกในการเรียนและการปฏิบัติงานบนคลินิก ดังนั้น ชีวิตจึงอยู่ภายในหอพักเป็นส่วนใหญ่ สภาพแวดล้อมภายในสถาบันทั้งสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสภาพแวดล้อมทางจิตสังคมน่าจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้และส่งผลต่อพฤติกรรมต่างๆ ได้

สถาบันการศึกษาพยาบาลเป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตสาขาพยาบาลศาสตร์ให้เป็นไปตามความคาดหวังและความต้องการของสังคม นักศึกษาพยาบาลจึงเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนา การสอนเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาลศาสตร์ที่มุ่งหวังให้นักศึกษาพยาบาลเป็นพยาบาลที่มีความรู้ความสามารถในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ การสอนเรื่องเพศเป็นบทบาทที่ชัดเจนและเป็นบทบาทสำคัญของพยาบาลในการพยาบาลเกี่ยวกับเรื่องเพศ (ประกายรัตน์ เชี่ยววานิช, 2536: 41) ดังนั้น สถาบันการศึกษาพยาบาลควรจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบทบาทดังกล่าว เพื่อให้ นักศึกษาพยาบาลมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันและใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล เพราะการรับรู้ที่ถูกต้องเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งของการเรียนรู้ เพราะการที่คนเราจะมีความรู้ ความคิด ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีนั้น จะต้องเริ่มจากการเรียนรู้ที่ดีก่อน (พิสมัย นพรัตน์, 2543: 28) ดังนั้น บุคลากร

ทางการแพทย์ ควรเป็นผู้ที่มีการรับรู้ที่ดีเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับ จำเนียร ช่วงโชติ และคณะ (2516: 2-3) กล่าวว่า บุคคลยังมีความรู้ในเรื่องใดมาก ก็จะทำให้การรับรู้ต่อเรื่องราวต่างๆ มีความถูกต้องมากขึ้น ถ้าบุคลากรทางการแพทย์มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยที่ถูกต้อง ก็จะสามารถนำความรู้นั้นไปใช้เป็นแนวทางในการให้คำปรึกษาแนะนำ แก่บุคคล ประชาชนทั่วไปที่มาใช้บริการ อันจะทำให้บุคคลเหล่านั้นเกิดทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศ เห็นคุณค่าของการปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตที่ดีต่อไป

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นพยาบาลวิชาชีพและเป็นนักการศึกษามุ่งหวังที่จะเห็นบัณฑิตสาขาพยาบาลศาสตร์ เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ ประพฤติ ปฏิบัติเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน โดยเฉพาะเพื่อนหรือกลุ่มวัยรุ่นด้วยกัน นักศึกษาพยาบาลจะเป็นบุคลากรทางการแพทย์และเป็นผู้นำทางสุขภาพต่อไปในอนาคต น่าจะมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยได้ดีกว่าวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆ จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมของสถาบัน กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมของสถาบัน และการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมของสถาบัน กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร โดยมีตัวแปรพยากรณ์ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา อายุ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ การพักอาศัย พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมของสถาบัน

ปัญหาการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจาก ผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมของสถาบัน และการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษา พยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร และอยู่ในระดับใด
2. ปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจาก ผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมของสถาบัน มีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศ ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานครหรือไม่ อย่างไร
3. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา อายุ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ การพักอาศัย พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมของ สถาบัน สามารถร่วมกันพยากรณ์การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานครได้หรือไม่ อย่างไร

แนวเหตุผลและสมมติฐานการวิจัย

การรับรู้ นั้นเป็นผลของการเรียนรู้บวกกับความรู้ลึกจากการสัมผัส คนที่มีร่างกายปกติและมีอวัยวะสัมผัสทุกอย่างที่ใช้การได้ดี อวัยวะสัมผัสเหล่านั้นจะช่วยทำให้คนรู้จักสิ่งแวดล้อมรอบตัว ได้เป็นอย่างดี แต่การรู้จักสิ่งต่างๆ โดยผ่านทางอวัยวะสัมผัสเช่นนี้จัดเป็นการเรียนรู้อย่างหนึ่ง มิใช่ว่าพอคนเรารับสัมผัสจากสิ่งเร้าแล้ว เราสามารถจะรับรู้ได้ทันทีว่า สิ่งนั้นๆ เป็นเช่นนั้นหรือ มีลักษณะนั้นๆ เลยทีเดียว หากแต่เราจำเป็นต้องเรียน เราจึงจะสามารถรับรู้สิ่งเหล่านั้นได้ถูกต้อง การแปลหรือการตีความหมายของการสัมผัสที่คนได้รับออกมาเป็นสิ่งที่หนึ่งสิ่งใดที่มีความหมาย หรือที่เรารู้จักเข้าใจ ต้องใช้ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม หรือความจัดเจนที่เคยมีมาแต่ก่อน เป็นเครื่องช่วย ถ้าความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมไม่มีเลย คนจะไม่มีกรรับรู้กับสิ่งเร้านั้นๆ จะมีก็แต่การสัมผัส ซึ่งเกิดจากการเร้าของสิ่งเร้าเท่านั้น (จำเนียร ช่วงโชติ และคณะ, 2516) ในการ ศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีแนวคิดเกี่ยวกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล

ชั้นปีที่ศึกษา

การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมอันเป็นผลจากการได้รับประสบการณ์ (จำเนียร ช่วงโชติ และคณะ, 2516: 10) การศึกษาทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ มีพัฒนาการใน

ด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้น การศึกษาที่สูงขึ้นจะช่วยพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดและทักษะต่างๆ ให้กับบุคคลนั้นเพิ่มมากขึ้น จากการศึกษาของ จูพาร์ตันน์ หัวาญ (2539) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชาย ดังนั้น ชั้นปีที่ศึกษาน่าจะมีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล

อายุ

อายุเป็นเรื่องประจำตัวของบุคคลและเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงการมีวุฒิภาวะของบุคคล การมีอายุเพิ่มมากขึ้นนั้นสิ่งอื่นที่ติดตามมาด้วย คือ ความเจริญทางด้านร่างกายประกอบกับความคิดเห็นก็มีพัฒนาการตามมาด้วย (สุโท เจริญสุข, 2520: 45) อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรม (รุ่งฤดี ห่อนาค, 2541: 14) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประภาพร โอภาสสวัสดิ์ (2538) พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมทางเพศ และจากการศึกษาของ จรรยา ดวงแก้ว (2539) พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กับอายุ รวมทั้งการศึกษาของ บรณี ชิพบริสุทธิ์ (2540) พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น อายุน่าจะมีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล

ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ

บุคคลที่มีสถานะทางเศรษฐกิจที่ย่อมแหวงหาสิ่งที่ต้องการได้มากกว่าและดีกว่าคนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ รวมทั้งสถานะทางเศรษฐกิจจะเป็นปัจจัยส่งเสริมการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมทำให้มีความคิดที่ถูกต้องได้ (สุโท เจริญสุข, 2520: 45) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ประภาพร โอภาสสวัสดิ์ (2538) พบว่า ค่าใช้จ่ายประจำเดือนมีความสำคัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมทางเพศ และ จากการศึกษานี้ของ จรรยา ดวงแก้ว (2539) พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับน่าจะเป็นอีกปัจจัยหนึ่ง ที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล

การพักอาศัย

สภาพการพักอาศัย นับว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่น โดยเฉพาะกรณีที่ต้องมาพักอาศัยอยู่กับเพื่อนหรือเช่าหอพักอยู่ตามลำพัง ทำให้อยู่ห่างจากการควบคุมดูแลด้วยกฎเกณฑ์ของครอบครัว มีความอิสระในการปกครองตนเอง และการอยู่ตามลำพังอย่างอิสระทำให้เกิดความเป็นส่วนตัว จึงมีอิสระในการไปทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับเพื่อน ซึ่งอาจส่งผลให้มีโอกาสรู้จักเพื่อนต่างเพศ มีความสนิทสนมกันจนกลายเป็นความสัมพันธ์จากเพื่อนไปสู่คู่รัก และมีบรรยากาศที่อาจทำ

ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย (ประภาพร โอภาสสวัสดิ์, 2538) ในบรรดาสภาพแวดล้อมทั้งหมด ในสถานการศึกษา หอพัก นับเป็นสถานที่หรือสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการพัฒนานักศึกษาได้มาก เนื่องจากหอพักเป็นสภาพแวดล้อมที่มีความสำคัญต่อนักศึกษามาก ในแต่ละวันนักศึกษาใช้เวลาอยู่ในหอพักมากกว่าในสถานที่อื่นๆ ดังนั้น การพักอาศัยน่าจะมีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล

พฤติกรรม的开รับข่าวสาร

สื่อมวลชนเป็นสถาบันหนึ่งที่มีความสำคัญและมีบทบาทอย่างมากในการสร้างหรือหล่อหลอมความคิดของประชาชน (ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์, เพ็ญจันทร์ ประดับมุข และ จริยา สุทธิสุคนธ์, 2533: 233; รุ่งอรุณ พรหมรุ่งเรือง, 2534: 10) เนื่องจากสื่อมวลชนมีอิทธิพลในการชักจูงให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ เช่น ทักษะคิด ค่านิยมและรูปแบบการดำเนินชีวิต (รุ่งฤดี ห่อนาค, 2541: 14) ซึ่งสอดคล้องกับ สมจิตต์ สุพรรณทสึน กล่าวว่า ข่าวสารมวลชนไม่ว่าจะเป็นทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ วารสารต่างๆ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลทั้งความคิด ความรู้สึกและการแสดงออกมา การได้รับข่าวสารที่ถูกต้องจะช่วยให้บุคคลมีการตัดสินใจและปฏิบัติพฤติกรรมที่ถูกต้องยิ่งขึ้น (นันทวัน ยันตะคิลก, 2535: คำนำ) บุคคลแต่ละคนจะมีการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับความรู้ ประสบการณ์ เจตคติและค่านิยม ถ้าบุคคลมีการพิจารณาไตร่ตรอง คิดวิเคราะห์ในการเลือกรับและจดจำแต่เฉพาะข่าวสารที่เป็นประโยชน์น่าจะเป็นแนวทางในการเลือกตัดสินใจกระทำพฤติกรรมที่ถูกต้อง และอาจจะลดโอกาสการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพได้ ดังนั้นพฤติกรรม的开รับข่าวสารน่าจะมีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล

การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง

ครอบครัวจัดว่าเป็นสถาบันแห่งแรกที่เหมาะสมและดีที่สุดสำหรับการอบรมสั่งสอนเพศศึกษาให้แก่ลูก เพราะเหตุการณ์และสภาพแวดล้อมทั้งหลายภายในครอบครัวจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ที่ดี โดยการศึกษาจากแบบอย่าง คำสั่งสอน ข้อเท็จจริง การแนะนำแนวทาง หรือคำแนะนำต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ บิดา มารดา ผู้ปกครองจึงมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการเสริมสร้าง ปลุกฝังในการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง สร้างทัศนคติและอุปนิสัยที่ดีหรือมาตรฐานแห่งความประพฤติเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือพฤติกรรมทางเพศอย่างเหมาะสมให้แก่ลูก (สุชาติ โสภประยูร และ วรณี โสภประยูร, 2531: 185-186) จากการศึกษาของ Lehr และคณะ (2000: 188) กล่าวว่า การสนทนาร่วมเรื่องเพศกับมารดาในระดับ

ปานกลางจะทำให้การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเกิดขึ้นเมื่ออายุ 18 ปีหรือมากกว่านั้น ส่วนการสนทนาเรื่องเพศกับมารดาในระดับต่ำหรือมากเกินไปจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 18 ปี นอกจากนี้ นักศึกษาหญิงชาว African American ที่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับมารดา มักจะใช้ถุงยางอนามัยอย่างสม่ำเสมอเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นการได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครองน่าจะมี ความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล

สภาพแวดล้อมของสถาบัน

พฤติกรรมของนักศึกษามีส่วนสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษามาก พฤติกรรมที่ไม่ดีหรือไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา อาจเกิดจากสภาพแวดล้อมที่ไม่ดีของสถาบัน อุดมศึกษา (สำเนา ขจรศิลป์, 2538: 69) วิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่มีการเรียนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ การจัดการเรียนการสอนจึงค่อนข้างหนัก นักศึกษาพยาบาลจึงใช้ชีวิตส่วนใหญ่ ภายในหอพัก สภาพแวดล้อมของสถาบันทั้งอาจารย์พยาบาลและเพื่อน จึงมีอิทธิพลต่อการรับรู้ และการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลเป็นอย่างมาก ดังนั้น สภาพแวดล้อมของสถาบันน่าจะมี ความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล

จากแนวคิดทั้งหมด ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา อายุ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ การพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร
2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร
3. การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร
4. สภาพแวดล้อมของสถาบันมีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร
5. ปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมของสถาบัน สามารถพยากรณ์การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานครได้

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา 2543 สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 แห่ง คือ ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล, คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก, วิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ, วิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ, วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ, วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์, วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพฯ

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรต้น คือ

2.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา อายุ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ การพักอาศัย

2.1.2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร

2.1.3 การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง

2.1.4 สภาพแวดล้อมของสถาบัน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย หมายถึง ความคิดหรือความรู้ที่ตามความเข้าใจของนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับการวางตัวในกลุ่มเพื่อนและการกระทำหรือการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันที่สามารถป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ รวมถึงการเข้าใจถึงวิธีการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันตนเองจากการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือโดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ประเมินโดยใช้แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย ซึ่งประกอบด้วย

1. การวางตัวในกลุ่มเพื่อน หมายถึง การวางตัวที่เหมาะสมทั้งกับเพื่อนต่างเพศและเพื่อนเพศเดียวกัน

2. การดำเนินชีวิตที่ปลอดภัยเกี่ยวกับเรื่องเพศ หมายถึง การประพฤติ ปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสมกับขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของสังคมไทย หรือแนวทางการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมเกี่ยวกับการมีนัยกับเพื่อนต่างเพศ รวมทั้งการเบี่ยงเบนความสนใจและความต้องการทางเพศด้วยการทำกิจกรรมที่มีประโยชน์ เช่น การใช้เวลาว่างเล่นกีฬา อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ ไปเที่ยว เป็นต้น

3. การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์หรือมีกิจกรรมทางเพศที่มีโอกาสเสี่ยงน้อยที่สุดต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ และรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณสมบัติ ลักษณะหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาพยาบาล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเติมคำและเลือกตอบ ได้แก่

ชั้นปีที่ศึกษา หมายถึง ระดับชั้นปีที่นักศึกษาพยาบาลกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2543

อายุ หมายถึง อายุของนักศึกษาพยาบาล คิดเป็นจำนวนปีเต็มในวันตอบแบบสอบถาม

ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ หมายถึง จำนวนเงินที่นักศึกษาพยาบาลได้รับจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองในหนึ่งเดือน โดยที่ยังไม่หักค่าใช้จ่าย เพื่อใช้เป็นค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าหนังสือตำรา ค่ารถ ค่าอาหารโดยไม่รวมค่าเช่าหอพักหรือค่าบำรุงการศึกษา

การพักอาศัย หมายถึง สถานที่ที่นักศึกษาพยาบาลพักอาศัยในช่วงเวลาที่กำลังศึกษาในสถาบันการศึกษาพยาบาล

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร หมายถึง ปริมาณความมากน้อยหรือความบ่อยครั้งที่มีต่อการเปิดรับข่าวสารทั้งในด้านการรับฟัง อ่าน ชม สนทนาหรือทำกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลของนักศึกษาพยาบาล ผู้วิจัยคัดแปลงมาจากแบบสอบถามของ สุริศาหงษาชาติ (2539) ซึ่งประเมินจากคะแนนการตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ช่องทาง คือ

1. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน หมายถึง การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศจากหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร แผ่นพับ โปสเตอร์ ใบบลิ้ว นิตรรศการ อินเทอร์เน็ต วิทยุทัศน์ แผ่นซีดี วิทยุและโทรทัศน์

2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล หมายถึง การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศจากการสนทนา พูดคุยกับญาติพี่น้อง อาจารย์ เพื่อนร่วมชั้นเรียน แพทย์พยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข

การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง หมายถึง การรายงานตนเองตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับการได้รับความรู้เรื่องเพศจากบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ใช้แนวคิดของ สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร ประกอบด้วย คัดแปลงมาจากแบบสอบถามของ สุภาศิริ การิกาญจน์ (2541) ประเมินจากการตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

1. การได้รับความรู้เรื่องเพศทางด้านชีววิทยา หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย การมีประจำเดือน การปฏิสนธิ การตั้งครรภ์

2. การได้รับความรู้เรื่องเพศทางด้านสุขวิทยา หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับสุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ ข้อควรปฏิบัติในการมีประจำเดือน

3. การได้รับความรู้เรื่องเพศทางด้านจิตวิทยา หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการระบายอารมณ์ทางเพศ ความต้องการและความรู้สึกทางเพศ

4. การได้รับความรู้เรื่องเพศทางด้านสังคมวิทยา หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การปรับตัวทางเพศ

สภาพแวดล้อมของสถาบัน หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษาพยาบาลที่มีผลต่อความคิดและความรู้สึกเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย ใช้แนวคิดของ สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2533), สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538) และระวีวรรณ ฉายแสง (2538) ประเมินจากการตอบแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ หมายถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบันการศึกษาพยาบาลที่มีผลต่อความคิดและความรู้สึกเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย ซึ่งประกอบด้วย

1.1 อาคาร สถานที่ มีการจัดบอร์ดหรือคิดข่าวประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์และเหตุการณ์เรื่องเพศ

1.2 หอพัก มีการจัดเตียงนอนแบบเป็นสัดส่วน มีความเป็นส่วนตัวของแต่ละบุคคล

1.3 ห้องสมุด มีหนังสือ วารสาร นิตยสาร อุปกรณ์การสืบค้นข้อมูลทางคอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตที่สามารถให้ความรู้หรือข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศ

1.4 ทำเลที่ตั้งของโรงเรียน อยู่ห่างไกลจากแหล่งสถานเจริญมัย สถาบันเทิง

1.5 สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ มีสระว่ายน้ำ สนามกีฬาหรือที่สำหรับออกกำลังกายเล่นกีฬาเพื่อเป็นการระบายอารมณ์เครียดและเป็นทางออกที่ดีในการเบี่ยงเบนความรู้สึกทางเพศ

2. สภาพแวดล้อมทางจิตสังคม หมายถึง สภาพแวดล้อมทางจิตสังคมของสถาบันการศึกษาพยาบาลที่มีผลต่อความคิดและความรู้สึกเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย ซึ่งประกอบด้วย

2.1 กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ หมายถึง สถาบันการศึกษาพยาบาลได้กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับกฎระเบียบหอพัก การเข้า-ออกนอกสถานที่ การพบญาติ

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับอาจารย์ หมายถึง อาจารย์มีการแสดงความรัก การวางตัวหรือการแสดงกริยาท่าทางทั้งต่อเพศเดียวกันและเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาพยาบาล หมายถึง อาจารย์ให้ความรัก ความหวังใยและให้การดูแลนักศึกษาพยาบาลอยู่ในขอบเขตของสัมพันธ์ภาพระหว่างศิษย์กับอาจารย์

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับนักศึกษาพยาบาล หมายถึง นักศึกษาพยาบาลแสดงความรัก ความหวังใยและให้การดูแลช่วยเหลือกันอยู่ในขอบเขตของสัมพันธ์ภาพระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง เพื่อนกับเพื่อน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางให้สถาบันการศึกษาพยาบาลและอาจารย์ได้พัฒนาหลักสูตรและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์เกี่ยวกับเพศศึกษา พัฒนาการและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ตลอดจนการจัดบริการแนะแนวให้คำปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศให้นักศึกษาพยาบาล ได้รับความรู้พฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องและมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมต่อไป
2. เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจได้ศึกษาวิจัยต่อไปเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย